

University of Groningen

An Architecture Supporting Safety Critical Software

Soon-Key, Jung

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1993

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Soon-Key, J. (1993). *An Architecture Supporting Safety Critical Software*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Samenvatting

De keuringsinstanties zijn erg conservatief in het goedkeuren van veiligheidsgereleerde systemen waarvan het gedrag uitsluitend door programmatuur gecontroleerd wordt. In het algemeen wordt geen veiligheidskeurmerk afgegeven voor extreem veiligheidskritische systemen gebaseerd op software met hoge complexiteitsgraad. Er bestaat een aantal methoden en richtlijnen die hun nut reeds hebben bewezen bij de ontwikkeling van programmatuur voor de besturing van veiligheidskritische technische processen. Voordat zulke software in gebruik wordt genomen, wordt ze uitgebreid getest ter verificatie en validatie. Bij de huidige stand van de ontwikkelingen zijn deze testprogramma's echter niet in staat om de formele correctheid van grotere programma's met mathematische precisie te garanderen.

Het doel van dit proefschrift is het geven van een oplossing voor deze ongewenste situatie. Daartoe wordt een speciaal, en noodzakelijkerwijs eenvoudig, computersysteem ontwikkeld, dat in staat is veiligheidsgereleerde functies uit te voeren binnen de context van gedistribueerde procesbesturingssystemen of programmable logic controllers (PLC's). Gebruikmakend van algemeen geaccepteerde methoden, wordt de hardware zodanig ontworpen, dat ze correct werkt en een 'fault tolerant' gedrag vertoont. De hardware kan bijvoorbeeld gebaseerd worden op de VIPER chip, waarvan de correctheid reeds formeel aangetoond is. De nadruk ligt hier echter op de programmatuur, omdat de betrouwbaarheid van de software nog steeds achterblijft bij die van de hardware. De hier gepresenteerde methode is uniek, omdat zij de eerste poging vormt om op het niveau van de architectuur ondersteuning te bieden voor de verificatie van de software.

De architectuur biedt volledige temporele voorspelbaarheid, determinisme en supervisie over de programma-executie en over alle andere activiteiten van het computersysteem. Zij biedt tevens expliciete ondersteuning van een specifieke software-verificatiemethode, nl. 'diversitaire terug-documentatie' en van sequentiële controle, omdat verscheidene procesbesturingsprogramma's, die veiligheidsgereleerde taken bevatten, sequentieel van aard zijn. De firmware bevat een minimaal besturingsprogramma. Een onderzoek in de chemische industrie heeft uitge-

wezen dat alle procesbesturingsprogramma's opgebouwd kunnen worden uit een kleine verzameling (ongeveer 40) functionele modules ("software IC's"), waarvan de correctheid formeel aangetoond kan worden dankzij de geringe complexiteit. Dit resultaat moet echter nog in enkele andere industrieën geïdentificeerd worden. De toepassing-specifieke modules moeten worden geïdentificeerd, grondig geïdentificeerd en hun code moet worden opgeslagen in ROM's. Met zulke module-bibliotheken kunnen veiligheidsgerelateerde procesbesturingsprogramma's grafisch worden geconstrueerd door het verbinden van modules, met ondersteuning van een speciaal CAD-programma. Het is daarmee nog steeds niet mogelijk om de vertaler, die de grafische representatie omzet in de object-code, te verifiëren, maar dit is ook niet noodzakelijk, omdat voor de verificatie van een bepaald applicatieprogramma alleen de connecties tussen de modules geïdentificeerd dienen te worden. Voor deze taak kan de genoemde, door de architectuur ondersteunde, methode van 'diversitaire terug-documentatie' efficiënt en economisch worden ingezet.